

ET TUNGT OG LANGSOMT MENNESKE

Performance baseret på teksten fra kunstnerbogen *Det er på tide at stenene blomstrer*. Musik: Ragnhild May. Dramaturg: Storm Møller Madsen. Varighed: 55 min. Vist på Kunstbygningen i Vrå og udstillingsstedet Spanien 19C i Aarhus.

2024

Stenene er nok det i naturen som virker fjernest fra os mennesker. De føder hverken unger eller sætter blomster, men de har rejst langt for at blive dem, de er i dag. I performanceværket *Et tungt og langsomt menneske* er stenene centrum for en fortælling om sorgbearbejdelse og om at genkende sig selv i stenenes langsomme liv. Værket fremføres som monolog henvendt til et du, som, til trods for sin død, er stadig nærværende. I monologen bruges geologien som metafor for at tale om sorg og køn: På den ene side sorgen over at miste en bror, som aldrig rigtig forsvinder men efterhånden etableres som en kerne – en sans for det tunge. Og på den anden side en identitet som transperson, som udvikles ganske langsomt, tektonisk.

SPRÆNGT ALFABET

Blæktegning på fotoprint i håndlavet ramme af stål og aluminium. 21 x 27 cm. Del af en serie af 14 værker, vist i soloudstillingen *Jeg deler mig* på Spanien 19C i Aarhus.

2024

Disse værker bruger geologiske ar og mønstre til at tale om krop, køn og sorg. Tilbage i 2013, et par måneder efter min bror døde, tog jeg til Svalbard i en måned. Jeg havde planlagt denne tur i et år, havde glædet mig så utroligt. Selvfølgelig kunne jeg ikke aflyse. Faktisk tænkte jeg at det ville være godt for mig at komme væk fra de mønstre sorgen havde skabt derhjemme. Jeg ville ud. Det var første gang jeg skulle rejse alene, og jeg havde brug for

stilheden. Jeg gik ture i bjergene og blev ved med at finde disse sten, der var blevet sprængt af frosten. De havde gennemgået en voldsom transformation, som havde ændret deres kroppe permanent – men også givet dem mulighed for at favne mere. Disse fotos har ulmet på min harddisk i 11 år, og for et par måneder siden vidste jeg pludselig, hvad jeg ville med dem: Jeg lavede tegninger som gengav de mønstre, der opstår i sprækkerne. Som bløde fortolkninger af stenedes nye signaturer. Værkerne handler ikke kun om at falde fra hinanden, men også om at finde sammen på nye måder. Om at tilpasse sig og vokse, når man er under pres. Om stadig at være den samme – men også ny.

PORTFOLIO

FOR AT INDGÅ I NYE SAMMENHÆNGE

Installation med flint, bildæk, græs og
bronzefafstøbning af gren. 62 x 62 150 cm.
Del af udstillingen *Bjergtaget* på Bladr.

2023

GRIBEREN

Blæktegning på fotoprint i håndmalet ramme.
53 x 63 cm. Teksten i værket lyder: "der er
en grammatisk logik, som ophører når jeg står
på bjerget - subjektet og objektet
bytter plads"

2023

VIDSTE HUN NOGET OM SKOVEN

Stedsspecifik, deltagerbaseret performance med langdigt af spørgsmål, som publikum inviteres til at skrive videre på ved selv at finde på flere spørgsmål. Varighed: 30 min. Opført i Sct. Knuds Kilde, Hjørring.

2023

Performancen og den udstilling, den var en del af, er baseret på myten om Kællingstenen, nedskrevet i 1886 af folkemindesamler Evald Tang Kristensen. Myten handler om en kvinde, der blot beskrives som "ond". Hendes ånd ikke kunne finde hvile, da hun døde, men vandrede om natten og skabte en dal, hvor hun gik. Folk var bange for at krydse dalen, så de prøvede flere måder at slippe af med hendes spøgelse, men uden held. Endelig lykkedes det for en præst at mane hendes spøgelse i jorden, og for at sikre at det blev der, drev man en stor sten ned på stedet. I Kristensens udgave af myten beskrives kvinden ikke direkte som en heks, men historier om heksesabbater er knyttet til stenens oprindelige placering. I 1900tallet er stenen blevet flyttet flere gange, hvilket kunne betyde at kvindens ånd er fri igen. Måske er tiden nu kommet til at fortælle hendes historie? Ved at fremføre et digt der udelukkende består af spørgsmål rette mod kvinden og ved at invitere publikum til at fortsætte digtet med deres egne spørgsmål, ønskede jeg at centrere hendes perspektiv, som var helt udeladt i den oprindelige optegnelse af myten. Hvem var hun egentlig? Desuden ønskede jeg at fremhæve heksten som en både mystisk og historisk figur, der i dag er yderst relevant i diskussioner om omsorgsarbejde, viden om naturen, køn og magt.

hvem var hun egentlig?

var hun ikke bange for mørket?

så man hende af og til i måneskæret og antog det værste?

vidste hun noget om skoven som de andre havde glemt?

NARRATIVE ERRATICS

Installation i to dele: 1) Montre m. fundet flint, bøger om og fotos af Kællingstenen, 200 x 70 x 80 cm, og 2) Gulvinstallaton m. genstande fra performance, håndfarvet papir, fundet flint. Variable mål. Vist i udstillingen *vidste hun noget om skoven*.

2023

Installationens titel refererer på den ene side til *glacial erratics* – de sten, som blev efterladt af isen for tusinder af år siden – og på den anden side til mundtligt overleverede myters irregulære bevægelser og udviklinger.

Udstillet i montren er det originale sagn om Kællingstenen, som det blev nedskrevet af Evald Tang Kristensen i 1886, bøger om stenen af Mads Lidegaard og August F. Schmidt samt fotografier af Kællingstenen fra dens forskellige placeringer i 1968, 1994 og i dag. Manuskriptet med spørgsmåls-digtet fra performance blev efter følgende monteret i udstillingen, og folk blev opfordret til at placere deres sedler med spørgsmål til kvinden mellem stene. I løbet af udstillingsperioden blev der skrevet flere spørgsmål af de besøgende på både norsk, tysk og engelsk.

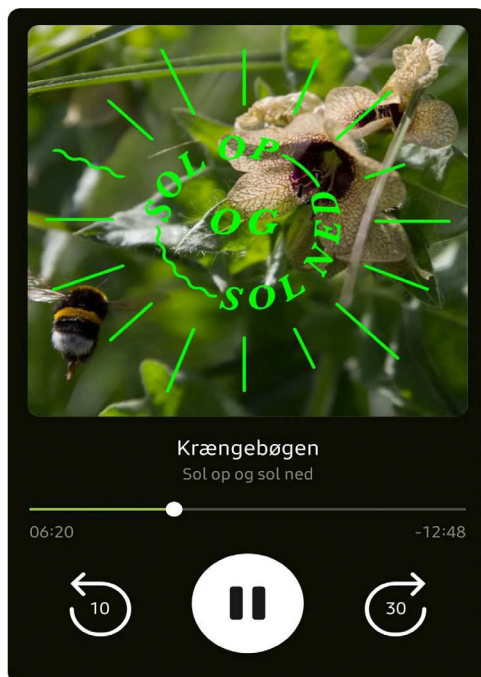

SOL OP OG SOL NED

Stedsspecifikt værk i to dele: 1) Et tesktbaseret lydværk publiceret som podcast i 3 episoder & 2) En collage m. tekst, tegning og foto. Udstillet på Museum Skanderborg.

2022

Dette værk kombinerer historier om menneskers og planter rejser gennem tid og rum. Værkets første del er et poetisk lydværk i 3 afsnit med musik af komponist Claus Haxholm. Anden del af værket er en collage af fotos, tegninger og digte i form af en pamflet, der foldes ud til en plakat. Den kombinerer elementer fra lydværkets 3 episoder og undersøger, hvordan de 3 narrativer relaterer til hinanden. Collagen kunne i udstillingsperioden hentes på Museum Skanderborg.

Ep. 1: *Kraengebogen* Varighed: 19:10 min.

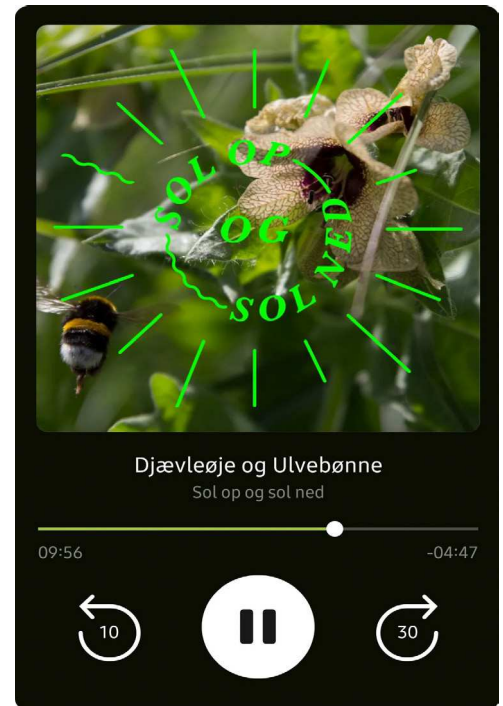
Bøgen har en særlig tilknytning til sproget: I vikingetiden kaldtes bøg for bog, og når man skulle skrive, snittede man runer i bøgstave. En sådan stav kaldtes en bogstav, og på den måde fik bøgerne og bogstaverne navne. *Kraengebogen* er en ca. 200 år gammel sagnomspunden bøg i Skanderborg Dyrehave, som i dette langdigt fortæller om store historiske begivenheder fra sit perspektiv: De stigende CO₂-niveauer under den industrielle revolution, og senere: rystelserne fra bombninger af byen under Anden Verdenskrig.

Lydværket kan streames her:

<http://louisandrejorgensen.dk/sol-op-og-sol-ned.html>

Tegningen viser collagen i udfoldet tilstand.

Ep. 3: *Djævløje & Ulvebønne*, Varighed: 14:44 min

Bulmeurten, som vokser i medicinhaven på Øm Kloster, er en dødelig giftig og hallucinogen plante, hvis frø kan overleve flere hundrede år i jorden. Den spirer frem, sætter blomster – og falder i snak med sin nabo, en Mangebladet Lupin. De udveksler deres mange navne, som de har med sig fra dengang planter havde forskellige kaldenavne på forskellige dialekter: Bulmeurten hed bl.a. *Djævløje*, *Pigelort* og *Fandens Nosser*. Lupinen hed fx *Ulvebønne*, *Tyrkisk Krone* og *Fugleært*.

SHITFACE

Væghængt skulptur i aluminium og coprolit (forstenet afføring). 31 x 23,5 x 3 cm. Del af en gruppe af 4 skulpturer under samme titel - se installationsbillede nedenfor.

2019

LAST LEG

Aluminium og coprolit (forstenet afføring). 81 x 98 x 42 cm.

2019

Coprolitterne, som er forstenede lorte, står frem som mystiske gevækster eller vorter på skulpturerne. De kan ses som konkrete metaforer for handlinger eller opfindelser; som overgår deres skaberes fatteevne og får utilsigtede konsekvenser: For måske 10.000 år siden var nogen ude at skide, men resultatet 'forsvandt' ikke, som den slags plejer, så nu sidder vi med lorten. Skulpturerne er som en familie, hvor nissen er flyttet med fra generation til generation, lorten sendes videre. Vores svagheder og begrænsninger vil sætte deres præg på den teknologi vi udvikler. Orker vi overhovedet at tænke på, hvem der kommer til at sidde tilbage med konsekvenserne, hvis nu tingene ikke går som planlagt?

Overbliksbillede fra udstillingen *Den Demente Konge* på Møstings Hus, hvor de to ovenstående skulpturer ses installeret.